

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 425

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 iunie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 362 din 20 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul de procedură civilă	2-3		
Decizia nr. 428 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	3-4		
Decizia nr. 429 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 alin. (4 ¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 61 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	5-6		
Decizia nr. 430 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	6-8		
Decizia nr. 432 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil și a art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	8-9		
Decizia nr. 474 din 6 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital	10-11		
Decizia nr. 476 din 6 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din			
		Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale art. 10 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	11-12
		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		70. — Ordonanță de urgență pentru modificarea unor acte normative privind transportul naval	13
		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
		119. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Marius Octavian Popa din funcția de comisar general al Gărzii Naționale de Mediu	14
		120. — Decizie privind numirea domnului Gheorghe Constantin Rusu în funcția de comisar general al Gărzii Naționale de Mediu	14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		636. — Ordin al ministrului mediului și dezvoltării durabile pentru completarea Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.274/2005 privind emiterea avizului de mediu la încetarea activităților de eliminare a deșeurilor, respectiv depozitare și incinerare	15
		4.298. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind modificarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor de lectori români în străinătate, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.547/2004	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 362

din 20 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioana Dumitru în Dosarul nr. 1.578/300/2004 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se prezintă mandatarul părții Viorica Colpacci, lipsind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar partea Viorica Colpacci a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Mandatarul părții Viorica Colpacci solicită respingerea excepției pentru motivele expuse în concluziile scrise depuse la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.578/300/2004, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o cerere de apel împotriva unei sentințe civile cu privire la care s-a formulat o cerere de îndreptare a unei erori materiale.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât lipsa de publicitate și de contradictorialitate a procedurii urmate în cazul îndreptării erorilor materiale este de natură să limiteze accesul la justiție, dreptul la apărare și să ducă la încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, în sensul celor statuate de Curte în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile mandatarului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 281 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: „*Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere.*”

Instanța se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar să dea anumite lămuriri.

În cazul hotărârilor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hotărârii.”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și ale art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin prisma art. 20 din Constituție referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Examinând excepția, Curtea observă că asupra dispozițiilor de lege criticate s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 34 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 22 februarie 2007. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că prin procedura reglementată de dispozițiile legale criticate, partea care formulează o cerere de îndreptare a dispozitivului unei hotărâri judecătorești, în temeiul art. 281 din Codul de procedură civilă, nu urmărește schimbarea soluției pronunțate de instanța de judecată, ci doar îndreptarea unor erori materiale sau înlăturarea unor neclarități ivite cu privire la dispozitiv.

Instanța care soluționează o astfel de cerere nu judecă fondul cauzei, așa încât nu poate fi reținută încălcarea textelor constituționale și convenționale invocate.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioana Dumitru în Dosarul nr. 1.578/300/2004 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 428

din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă în Dosarul nr. 458/83/2005 al acestei instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 180D/2008, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Ilie Șerban, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Apărătorul părții prezente nu se opune conexării celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 180D/2008 la Dosarul nr. 1.166D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul părții prezente solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele cuprinse în notele scrise anexate la încheierea de sesizare a Curții. Totodată, invocă și încălcarea prevederilor Cartei Europene a Drepturilor Omului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 458/83/2005, și Încheierea din 16 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.738/97/2007, **Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă și Tribunalul Hunedoara — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.**

Excepția a fost ridicată din oficiu de Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă și de Cristian Martin Florian Niedermayer.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente au fost aduse modificări unor legi speciale din domeniile proprietății în ceea ce privește termenul de depunere a cererilor având ca obiect dreptul de proprietate, în sensul stabilirii unui nou termen. În cazul Legii nr. 10/2001 nu a mai fost stabilit un nou termen pentru depunerea acestor cereri, or, acest lucru reprezintă o încălcare a prevederilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție. În plus, mai susțin că termenul prevăzut de textul de lege criticat, fiind un termen de decădere, împiedică instanța de judecată să aplice regulile specifice instituției prescripției, și anume întreruperea sau suspendarea și chiar repunerea în termen.

Tribunalul Hunedoara — Secția civilă apreciază că textul de lege criticat este în acord atât cu dispozițiile Constituției, cât și cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, respectiv, cu cele ale Primului Protocol adițional la convenție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul a circumscris exercitarea dreptului de restituire de respectarea unor termene, cum este și termenul de 6 luni prevăzut de art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, în interiorul căruia trebuie trimisă notificarea persoanei juridice deținătoare a imobilului. Acest termen nu este însă de natură să aducă atingere dreptului de proprietate. În sensul celor arătate, invocă jurisprudența Curții constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, arată că prevederile criticate sunt norme procedurale pentru exercitarea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent, care sunt conforme cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție. Face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 50/2007, nr. 1.215/2007 și nr. 1.036/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, în urma adoptării Legii nr. 247/2005, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, având următorul

cuprins: „*Nerespectarea termenului de 6 luni*) prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (2), potrivit cărora nicio lege nu poate îngreuna accesul liber la justiție, și ale art. 44 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului.

Analizând excepția, Curtea reține că prin art. 22 și următoarele din Legea nr. 10/2001 a fost instituită o procedură administrativă ce are ca scop restituirea în natură a imobilelor — terenuri sau construcții — de către persoana juridică deținătoare, prin decizie sau dispoziție motivată a organelor sale de conducere.

Legiuitorul a circumscris exercitarea dreptului la restituire a imobilelor de respectarea unor termene, cum este și termenul de 6 luni prevăzut de art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, în interiorul căruia trebuie trimisă notificarea către persoana juridică deținătoare a imobilului. Acest termen nu este, însă, de natură să aducă atingere dreptului de proprietate privată, așa cum susține autorul excepției de neconstituționalitate. În jurisprudența Curții Constituționale (de exemplu în Decizia nr. 344 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 5 noiembrie 2003), s-a statuat că „recunoașterea *sine die* a posibilității persoanei interesate de a declanșa procedura de recuperare a imobilelor preluate abuziv de către stat ar fi fost de natură să genereze un climat de insecuritate juridică în domeniul proprietății imobiliare (...)”.

Potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, exercitarea dreptului de proprietate trebuie să se facă în limitele legii, iar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 737 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din 21 noiembrie 2006, și Decizia nr. 1.215 din 18 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 25 ianuarie 2008), „legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat”.

Cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă în Dosarul nr. 458/83/2005, și de Cristian Martin Florian Niedermayer în Dosarul nr. 1.738/97/2007 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 429

din 15 aprilie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 alin. (4¹)
din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 61 din Legea administrației publice locale
nr. 215/2001**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 alin. (4¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 66 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Ion Corneanu în Dosarul nr. 1.753/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine normelor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.753/118/2007, **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 alin. (4¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 66 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**, excepție ridicată de Ion Corneanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin prevederilor art. 57 și ale art. 120 alin. (1) din Legea fundamentală, întrucât „împun primarului să intervină în activitatea compartimentelor specializate din cadrul unității administrativ-teritoriale”.

Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ consideră că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca fiind neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând actele din dosarul instanței de judecată, Curtea reține că, deși a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 66 din Legea nr. 215/2001, în realitate textul de lege atacat este cel al art. 61 din aceeași lege.

Așadar, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 27 alin. (4¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, text introdus prin art. I pct. 9 din titlul IV al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, și ale art. 61 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007.

Prevederile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 27 alin. (4¹) din Legea nr. 18/1991: „(4¹) *Primarul va afișa lunar suprafața constituită sau reconstituită, numele beneficiarilor, amplasamentul, planurile parcelare, precum și suprafața rămasă în rezerva comisiei locale.*”;

— Art. 61 din Legea nr. 215/2001: „(1) *Primarul îndeplinește o funcție de autoritate publică.*

(2) *Primarul asigură respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, a hotărârilor consiliului local; dispune măsurile necesare și acordă sprijin pentru aplicarea ordinelor și instrucțiunilor cu caracter normativ ale miniștrilor, ale celorlalți conducători ai autorităților administrației publice centrale, ale prefectului, precum și a hotărârilor consiliului județean, în condițiile legii.*

(3) *Pentru punerea în aplicare a activităților date în competența sa prin actele normative prevăzute la alin. (2), primarul beneficiază de un aparat de specialitate, pe care îl conduce.*

(4) *Aparatul de specialitate al primarului este structurat pe compartimente funcționale, în condițiile legii. Compartimentele*

funcționale ale acestuia sunt încadrate cu funcționari publici și personal contractual.

(5) Primarul conduce serviciile publice locale.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că, prin prevederile de lege criticate, sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 57 privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale și ale art. 120 alin. (1), potrivit cărora administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiul descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză în care autorul acesteia, primar al comunei Cobadin, județul Constanța, a fost sancționat contravențional de un inspector al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, deoarece nu și-a respectat obligația de a afișa lunar suprafața constituită sau reconstituită, numele beneficiarilor, amplasamentul, planurile parcelare, precum și suprafața rămasă în rezerva comisiei locale, așa cum prevede art. 27 alin. (4¹) din Legea nr. 18/1991.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 alin. (4¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 61 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Ion Corneanu în Dosarul nr. 1.753/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 430

din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind

Analizând criticile formulate, Curtea constată că ele sunt neîntemeiate, întrucât dispozițiile menționate privesc exclusiv persoanele fizice — cetățeni români, cetățeni străini și apatrizi —, care trebuie să își exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți. Așadar, prevederile art. 57 din Constituție nu sunt aplicabile reprezentanților autorității publice, dar care pot fi sancționați contravențional pentru nerespectarea normelor privind reconstituirea dreptului de proprietate. Ca atare, prevederile art. 57 din Constituție nu sunt incidente în cauză.

Pe de altă parte, Curtea constată, de asemenea, că invocarea încălcării prevederilor art. 120 alin. (1) din Constituție nu prezintă relevanță în soluționarea prezentei cauze, întrucât este evident că nu există nicio legătură între obligația instituită prin textul criticat și principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice, care stau la baza organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale.

regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Georgeta Octavia Târb în Dosarul nr. 9.561/271/2006 al Judecătoriei Oradea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.462D/2007, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.462D/2007 la Dosarul nr. 1.187D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.561/271/2006, **Judecătoria Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Georgeta Octavia Târb într-un proces având ca obiect constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare.

Prin Încheierea din 13 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 643/833/2006, **Judecătoria Salonta a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, modificată prin Legea nr. 247/2005**, excepție ridicată de Maria Fulop, Csepregi Erzsebet și Iren Fabian.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 și art. 124 alin. (1) din Constituție, întrucât promovarea acțiunii în constatarea nulității unui act juridic, indiferent de cauza de nulitate, este condiționată de termenul de un an de la data intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001.

Judecătoria Oradea consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

Judecătoria Salonta consideră că prin stabilirea unui termen de prescripție privitor la dreptul la acțiune în constatarea unei nulități nu se îngrădește accesul la justiție și nu sunt afectate imparțialitatea, unicitatea și egalitatea justiției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată. Invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, având următoarea redactare: „*Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) referitor la accesul liber la justiție și ale art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, Curtea, prin mai multe decizii, respingând în mod constant excepțiile de neconstituționalitate invocate.

Astfel, prin Decizia nr. 573 din 19 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 31 octombrie 2006, prin Decizia nr. 730 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 7 decembrie 2006, și prin Decizia nr. 104 din 13 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2007, Curtea a reținut că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 recunoaște dreptul titularului la exercitarea acțiunii în constatarea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor preluate în mod abuziv și asigură posibilitatea de valorificare a acestuia în cadrul unui termen impus de rațiuni sociale majore, respectiv de evitarea unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce privește raporturile juridice civile, precum și de asigurarea stabilității și securității acestora, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate.

Curtea a mai reținut că imprescriptibilitatea unor drepturi, consfințită în anumite cazuri cu titlu de principiu în legislația civilă, nu este consacrată ca atare de Constituție. Așa fiind, legiuitorul poate, în considerarea unor rațiuni majore, să deroge de la acest principiu, așa cum a procedat prin norma dedusă controlului, fără a îndreptăți calificarea reglementării respective ca fiind neconstituțională.

Soluțiile pronunțate în deciziile anterior menționate, precum și considerentele ce au stat la baza acestora își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Georgeta Octavia Târb în Dosarul nr. 9.561/271/2006 al Judecătoriai Oradea și de Maria Fulop, Csepregi Erzsebet și Iren Fabian în Dosarul nr. 643/833/2006 al Judecătoriai Salonta.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 432

din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil și a art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Muntenia” — S.R.L. din comuna Ionești, județul Vâlcea, în Dosarul nr. 54/288/2005 al Judecătoriai Râmnicu Vâlcea, și a prevederilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată în același dosar.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele :

Prin Încheierea din 18 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 54/288/2005, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Muntenia” — S.R.L. din comuna Ionești, județul Vâlcea, și a prevederilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 1073 din Codul civil contravin art. 44 alin. (2) din Constituție, întrucât „nu respectă garantarea și ocrotirea proprietății în mod egal, atât pentru creditor, cât și pentru debitor”. De asemenea, susțin că aceste prevederi contravin și art. 45 din Legea fundamentală, cu motivarea că accesul liber la activitatea economică este paralizat de faptul că persoanele de rea-credință pot aduce o societate comercială în stare de insolvență prin plata unor dezdăunări.

În ce privește art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, se susține că acest text contravine art. 20 și art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru că impune suspendarea obligatorie a judecării până la soluționarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată, arătând că art. 1073 din Codul civil creează condițiile indispensabile

valorificării dreptului de proprietate privată, dând expresie principiului garantării acestuia.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1073 din Codul civil și ale art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004.

Textele criticate au următoarea redactare:

— Art. 1073 din Codul civil: „*Creditorul are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligației, și în caz contrar are dreptul la dezdăunare.*”;

— Art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992: „*Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 20, referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 44 alin. (2), privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de proprietar, și ale art. 45, referitor la libertatea economică. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru considerentele ce urmează.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Muntenia” — S.R.L. din comuna Ionești, județul Vâlcea, în Dosarul nr. 54/288/2005 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea, și a prevederilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

I. Art. 1073 din Codul civil stabilește regula de principiu privind efectele obligațiilor, și anume de a da creditorului dreptul de a urmări și de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat sau de a cere despăgubiri în caz de neexecutare. Finalitatea textului este evidentă și constă în realizarea drepturilor legale ale creditorului prin determinarea debitorului de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui contract încheiat între părți, sub sancțiunea suportării unor despăgubiri. Asemenea reglementări creează condițiile indispensabile valorificării dreptului de proprietate privată, dând expresie principiului garantării și ocrotirii acestuia, în mod egal, indiferent de titular. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 823 din 16 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007.

Considerentele reținute de Curte în decizia menționată sunt valabile și în cauza de față.

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 45 din Constituție, Curtea constată că textul art. 1073 din Codul civil, fiind menit să protejeze realizarea drepturilor legale ale creditorului, tocmai asigură accesul liber la o activitate economică și liberă inițiativă al persoanelor.

II. În ce privește prevederile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea, prin Decizia nr. 366 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, a statuat că acestea sunt norme de procedură care instituie un caz de suspendare legală a judecării în intervalul de timp cuprins între pronunțarea încheierii de sesizare a Curții Constituționale de către instanța de judecată sau de arbitraj comercial și repunerea pe rol a cauzei, după soluționarea excepției de către instanța de contencios constituțional. Acest fapt nu aduce însă atingere dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Considerentele reținute în decizia menționată sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 474

din 6 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Societatea Comercială „Intflor” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.711/44/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă consilierul juridic al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat definește termenii specifici pieței de capital, fără a aduce atingere prevederilor constituționale invocate în susținerea criticii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul acesteia nu și-a motivat critica, limitându-se la a enumera o serie de dispoziții constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.711/44/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Intflor” — S.A. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât expropriază titularul dreptului de proprietate asupra acțiunilor nou emise, a cărui calitate nu este recunoscută de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, cu toate că emiterea acestor acțiuni s-a făcut în temeiul legii și a fost certificată irevocabil printr-o încheiere a judecătorului delegat la Oficiul Național al Registrului Comerțului de pe lângă tribunalul unde își are sediul social emitentul.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate definesc termenii utilizați în cuprinsul legii, reglementând atribuțiile autorității publice competente în domeniul pieții de capital și regimul juridic aplicabil acesteia.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că autorul excepției s-a limitat la a invoca o serie de prevederi constituționale fără a motiva în ce fel dispozițiile criticate, care nu dispun nicio măsură de expropriere, vin în contradicție cu aceste prevederi. Așa fiind, excepția cu un atare obiect este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, care stabilesc semnificațiile termenilor și expresiilor folosite în cuprinsul legii.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 9, 16, 21, 24, 44, 45, 51, 52, 53, 73 și 146 lit. d).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate stabilesc semnificațiile termenilor și expresiilor folosite de Legea nr. 297/2004, precum și anumite competențe ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare. Potrivit art. 2 alin. (2) din lege, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare poate emite, din oficiu sau la cererea unei părți interesate, acte administrative care să cuprindă aprecieri motivate în legătură cu calificarea unei persoane, instituții, situații, informații, operațiuni, acte juridice ori instrumente negociabile cu privire la includerea în, sau excluderea din sfera termenilor și expresiilor cu semnificația stabilită la alin. (1).

Analizând critica autorului excepției, conform căreia dispozițiile art. 2 din Legea nr. 297/2004 expropriază titularul dreptului de proprietate asupra unor acțiuni, întrucât Comisia Națională a Valorilor Mobiliare nu îi recunoaște calitatea de titular al acestora, cu toate că emiterea acțiunilor s-a făcut în temeiul legii și a fost certificată irevocabil printr-o încheiere a judecătorului delegat la Oficiul Național al Registrului Comerțului, Curtea constată că aceasta nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci vizează în fapt probleme de aplicare a legii ce țin de competența instanței de judecată, singura în măsură a aprecia cu privire la legalitatea unor titluri de capital sau cu privire la titularul acestora. Or, dispozițiile art. 2 alin. (3) din legea criticată prevăd expres posibilitatea oricărei persoane fizice sau juridice, dacă se consideră vătămată în drepturile sale recunoscute de lege

printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare de a-i rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege, de a se adresa în contencios administrativ Curții de Apel București.

Prin urmare, critica, astfel cum a fost formulată de autorul excepției, excedează competenței Curții Constituționale, care,

potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Societatea Comercială „Intflor” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.711/44/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 476

din 6 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale art. 10 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale art. 10 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Șerban Alexandru Dimitriu și Simona Liliana Dimitriu în Dosarul nr. 5.439/301/2007 al Judecătoriei Sectorului 5, București.

La apelul nominal se prezintă Șerban Alexandru Dimitriu, personal și asistat de avocatul Eugenia Crângariu, care o reprezintă și pe Simona Liliana Dimitriu, lipsind Asociația de proprietari Bloc G27 — București, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul autorilor excepției arată că exonerarea de la plata taxei de timbru a asociației de proprietari, deci doar a uneia dintre părțile în proces, produce un dezechilibru procesual și, implicit, defavorizarea persoanei care intră în litigiu cu asociația.

Or, în măsura în care condițiile și izvorul raportului juridic născut între părți este același, diferența de tratament prevăzută de lege nu se justifică.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 10 din Legea nr. 146/1997 ca inadmisibilă, întrucât nu au legătură cu soluționarea cauzei. Referitor la prevederile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007, concluziile Ministerului Public sunt de respingere ca neîntemeiată, legiuitorul fiind singurul în măsură să acorde anumite scutiri de la plata taxei de timbru în considerarea unor situații speciale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.439/301/2007, **Judecătoria Sectorului 5, București, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale art. 10 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Șerban Alexandru Dimitriu și Simona Liliana Dimitriu.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate sunt discriminatorii și inechitabile față de proprietarii locuințelor dintr-un condominiu, care au sau nu calitatea de membri ai asociației de proprietari,

Întrucât dau posibilitatea îmbogățirii fără justă cauză a asociației, prin scutirea acesteia de la plata taxei de timbru, în cadrul acțiunilor introduse împotriva proprietarilor. Pe de altă parte, aplicarea dispozițiilor criticate este de natură a prejudicia în mod indirect proprietarii, care ar urma să suporte plata pretențiilor și a cheltuielilor de judecată la care este obligată asociația, dacă, în urma unei cereri reconvenționale a proprietarului împotriva asociației, aceasta din urmă ar cădea în pretenții.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că rațiunea pentru care asociațiile de proprietari beneficiază de scutirea de la plata taxei de timbru constă în înlesnirea recuperării sumelor de bani ce reprezintă cotele de întreținere restante, fapt de care depinde însăși administrarea asociației.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din

23 iulie 2007, precum și cele ale art. 10 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007: „*Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxă de timbru.*”;

— Art. 10 din Legea nr. 146/1997: „*Cererile reconvenționale, cererile de intervenție și de chemare în garanție se taxează după regulile aplicabile cererii sau acțiunii principale.*”

Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor și în art. 21 care consacră principiul liberului acces la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 191 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 21 iunie 2005. Cu acel prilej, Curtea a respins excepția având același obiect, statuând că, „în ceea ce privește susținerea autorului excepției privind încălcarea principiului egalității, consacrat de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât asociația de proprietari este scutită de taxa de timbru, în timp ce proprietarul nu beneficiază de această scutire, aceasta este nefondată. În jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, *«Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege»*, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută de art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu care *«Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice»*”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată în prealabil își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale art. 10 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Șerban Alexandru Dimitriu și Simona Liliana Dimitriu în Dosarul nr. 5.439/301/2007 al Judecătoria Sectorului 5. București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea unor acte normative privind transportul naval

Având în vedere:

— faptul că navele angajate în servicii guvernamentale, din dotarea structurilor similare din unele state membre ale Uniunii Europene, sunt exceptate de la dispozițiile legislației civile în domeniul transportului naval, prin stabilirea unui regim juridic distinct de cel al navelor comerciale;

— termenul-limită stabilit prin Legea nr. 290/2007 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 42/1997 privind transportul naval, pentru aplicarea unui regim similar navelor comerciale, precum și riscul neexecutării misiunilor specifice de către navele din dotarea Poliției de Frontieră Române, Poliției Române și Autorității Naționale a Vămirilor;

— obligațiile stabilite, potrivit legii, Ministerului Internelor și Reformei Administrative cu privire la asigurarea ordinii publice și respectării regimului frontierei de stat a României în apele maritime, fluviale și pe căile navigabile interioare,

ținând seama de faptul că aceste elemente constituie situații extraordinare, vizând interesul public și contribuind implicit la îndeplinirea măsurilor adoptate pe linia securizării frontierei de stat, cerință fundamentală pentru integrarea României în Spațiul Schengen,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul 3 din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 412/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 10 martie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică navelor militare, navelor din dotarea Poliției de Frontieră Române, Poliției Române și Autorității Naționale a Vămirilor,

porturilor militare, precum și în zonele în care se desfășoară în exclusivitate activități militare, de ordine publică și securitate națională.”

Art. II. — Articolul IV din Legea nr. 290/2007 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 42/1997 privind transportul naval, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 16 noiembrie 2007, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

p. Ministrul transporturilor,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Cătălin Doica,
secretar de stat

București, 4 iunie 2008.
Nr. 70.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind eliberarea, la cerere, a domnului Marius Octavian Popa
din funcția de comisar general al Gărzii Naționale de Mediu**

Având în vedere demisia domnului Marius Octavian Popa din funcția de comisar general al Gărzii Naționale de Mediu, înregistrată sub nr. 5/2.385 din 29 aprilie 2008,

în temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 7 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.224/2007 pentru organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius Octavian Popa se eliberează, la cerere, din funcția de comisar general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

București, 5 iunie 2008.
Nr. 119.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea domnului Gheorghe Constantin Rusu
în funcția de comisar general al Gărzii Naționale de Mediu**

În temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.224/2007 pentru organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gheorghe Constantin Rusu se numește în funcția de comisar general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

București, 5 iunie 2008.
Nr. 120.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.274/2005 privind emiterea avizului de mediu la încetarea activităților de eliminare a deșeurilor, respectiv depozitare și incinerare

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale sol, subsol, gestiune deșeuri nr. 105.563/NC din 9 aprilie 2008, în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 368/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile, cu completările ulterioare,

ministrul mediului și dezvoltării durabile emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.274/2005 privind emiterea avizului de mediu la încetarea activităților de eliminare a deșeurilor, respectiv depozitare și incinerare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.180 din 28 decembrie 2005, se completează după cum urmează:

— **La articolul 1, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:**

„(5) Sunt exceptate de la obținerea avizului de mediu prevăzut la alin. (1) spațiile de depozitare din zona rurală care se reabilitează conform calendarului de închidere și ecologizare, cu respectarea prevederilor tehnice prevăzute în anexa nr. 2.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Silviu Stoica,
secretar de stat

București, 28 mai 2008.
Nr. 636.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN

privind modificarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor de lectori români în străinătate, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.547/2004

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 34/1999 privind înființarea Institutului Limbii Române, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul de organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor de lectori români în străinătate, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.547/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 6 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 6, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) absolvenți ai unei facultăți de filologie;”

Art. II. — Institutul Limbii Române va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Remus Pricopie,
secretar de stat

București, 2 iunie 2008.
Nr. 4.298.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE
— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 281578